

Медиация в държавите-членки - Германия

Izvorna jezična inačica ove stranice [de](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Вместо да се обръщате към съда, защо не се опитате да разрешите спора си чрез медиация? Това е мярка за алтернативно разрешаване на спорове (АРС), чрез която медиатор помага на страните по даден спор да постигнат споразумение. В Германия както публичните власти, така и юристите са запознати с предимствата на медиацията.

Към кого да се обърна?

Редица организации представят услуги по медиация. По-долу ще намерите неизчерпателен списък на някои от по-големите сдружения:

- [Федерално сдружение за семейна медиация](#) (*Bundes-Arbeitsgemeinschaft für Familien-Mediation e.V. (BAFM)*)
Rosenthaler Straße 32, 10178 Berlin, Германия)
- [Федерално сдружение за медиация](#) (*Bundesverband Mediation e.V. (BM)*, Kirchweg 80, 34119 Kassel, Германия)
- [Федерално сдружение за медиация в икономическа и работна среда](#) (*Bundesverband Mediation in Wirtschaft und Arbeitswelt e.V. (BMWA)*, Prinzregentenstr. 1, 86150 Augsburg, Германия)
- [Център за медиация](#) (*Centrale für Mediation GmbH & Co. KG (CfM)*, GustavHeinemann-Ufer 58, 50968 Köln, Германия)
- [Германска адвокатска колегия](#) (*Arbeitsgemeinschaft Mediation im Deutschen Anwaltverein*, Littenstraße 11, 10179 Berlin, Германия)

Тези сдружения помагат на страните, които желаят да използват медиатор.

В кои области е допустимо прибягването до медиация и/или тя е най-често използвана?

По принцип когато не съществува изрично законово изискване за съдебно уреждане на определен вид спорове или дела, винаги в възможно използването на медиация. Най-често срещаните области, в които се използва медиация, са семейното, наследственото и търговското право.

Необходимо ли е да бъдат следвани специфични правила?

На 26 юли 2012 г. в Германия влезе в сила Законът за медиацията (*Mediationsgesetz*) (член 1 от Закона за насърчаване на медиацията и други методи за извънсъдебно решаване на спорове от 21 юли 2012 г., обн. Федерален държавен вестник I (*Bundesgesetzblatt I*), стр. 1577). Това е първият законодателен акт, с който в Германия се уреждат услугите по медиация. С него в германското право се транспонира европейската директива за медиацията (Директива 2008/52/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно някои аспекти на медиацията по гражданскоправни и търговскоправни въпроси, ОВ L 136, 24.5.2008 г., стр. 3). Приложното поле на Закона за медиацията е по-широко от заложеното в европейската директива. Директивата се прилага само за трансгранични граждански и търговски спорове, а Законът за медиацията се прилага за всички видове медиация, които се провеждат в Германия, независимо от естеството на спора и местожителството на страните.

В Закона за медиацията са установени само основните принципи, тъй като медиаторите и страните се нуждаят от широко поле на действие при провеждането на медиацията. Първо, в закона са определени понятията „медиация“ и „медиатор“, за да се разграничи медиацията от другите способности за уреждане на спорове. Второ, медиацията е описана като структуриран процес, в който страните се стремят с помощта на един или няколко медиатори доброволно и самостоятелно да уредят спора си. Медиаторите са независими и безпристрастни лица без правомощия за вземане на решение, които водят страните през процеса на медиация. В закона съзнателно не е уредена подробна процедура за

провеждане на медиацията. Установени са обаче редица задължения за разкриване на информация и ограничения на дейността, за да се гарантира независимостта и безпристрастността на медиаторите. Освен това медиаторите, включително техните помощници, са изрично задължени по закон да пазят професионална тайна.

Законът насърчава доброволното уреждане на споровете, като включва в процесуалните кодекси (напр. в Гражданския процесуален кодекс, *Zivilprozessordnung*) различни стимули в тази насока. Така например при подаване на исковата молба в гражданските съдилища страните трябва да заявят дали са опитали извънсъдебно уреждане на спора си, например чрез медиация, и дали съществуват особени причини за непредприемането на такъв процес. Освен това, съдът може да насочи страните към медиация или друг способ за извънсъдебно уреждане на спора и, ако страните откажат да приемат това предложение, да разпорежи спиране на производството. За момента не е предвидено получаването на правна помощ за медиация.

Федералното правителство трябва да докладва на Бундестага (долната камара на германския парламент) за въздействието на закона пет години след влизането му в сила. Необходимо е също така да се прецени дали са необходими допълнителни законодателни мерки в областта на образованието и обучението на медиаторите.

Информация и обучение

Обща информация може да намерите на уебсайта на [Федералното министерство на правосъдието](#) (*Bundesministerium der Justiz*).

Не съществува законово определена длъжностна характеристика на медиатора. Ето защо професията на медиатора е със свободен достъп. Медиаторите сами гарантират, че чрез подходящо образование и обучение са придобили необходимите познания и опит, за да могат компетентно да водят страните през процеса на медиация. Законът определя кои познания, умения и методи на работа трябва да бъдат усвоени чрез подходящо предварително обучение. Всеки, който отговаря на тези изисквания, може да действа като медиатор. Не се изисква минимална възраст, нито преминаването на определен основен курс на обучение, завършващ с университетска степен.

Федералното министерство на правосъдието може чрез наредби да въвежда допълнителни изисквания към образованието и обучението на медиаторите. Тези, които са преминали успешно обучение, отговарящо на изискванията на посочените наредби, в бъдеще ще могат да си служат с професионалното звание „сертифициран медиатор“ (*zertifizierte r Mediator*).

Към момента няма предвидена официална процедура.

Понастоящем обучение за медиатори се предлага от сдружения, организации, университети, предприятия и физически лица.

Какви са разноските, свързани с медиацията?

Медиацията не е безплатна. Плащането може да се договори по споразумение между частния медиатор и съответните страни.

Таксите за медиация не са уредени в нормативен акт, както и няма статистики за разноските. Може основателно да се предположи, че таксата на час варира между 80 EUR и 250 EUR.

Възможно ли е принудителното изпълнение на споразумение, постигнато в резултат от медиация?

Споразумение, постигнато в резултат от медиация, по принцип може да бъде изпълнено със съдействието на адвокат или нотариус (членове 796a—796c и член 794, алинея 1, точка 5 от Гражданския процесуален кодекс).

Връзки по темата

[Федерално сдружение за семейна медиация](#)

[Федерално сдружение за медиация](#)

[Федерално сдружение за медиация в икономическа и работна среда](#)

[Център за медиация](#)

[Германска адвокатска колегия](#)

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.

Последна актуализация: 12/04/2018